ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ
ਡੀ. ਫਲਸ਼ੌ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਰਾਮ ਚੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ
17 ਨਵੰਬਰ, 1961

1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 447

ਸ਼ਕਸ਼ੈਸਨ ਐਕਟ (1925 ਦਾ XXXIX)- ਧਾਰਾ 57 ਅਤੇ 213- ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ- ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਸ਼ੈਸਨ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 213(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬੰਗਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57(ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ (1), ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਏ।

ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ 1919 ਦੇ ਐਕਟ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਰੂਪੜ, ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 1961 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਟੇਅ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਾਗ ਭਰੀ ਨੂੰ 2,967.86 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਸ਼ੈਸਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ।

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਗੁਰ ਰਤਨ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਲਸ਼ੌਂ, ਜੇ. - ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸ਼ਕਸ਼ੈਸਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਾਗ ਭਰੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਬਚਤ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਲਗਭਗ 3,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 28 ਅਗਸਤ 1958 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ’ਤੇ ਸ਼ਕਸ਼ੈਸਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਮ ਚੰਦ, ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ. ਦੇ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ, (1) ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(1) (1961) 63 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 473.

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਧ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉਹ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਘੀਸੀਆ ਹੀਰਾ ਤੇਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ, 1925 ਦੇ ਸ਼ਕਸ਼ੈਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 213 ਅਤੇ 57 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਧਾਰਾ 213 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਜਾਂ ਲੀਗੇਟੀ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਇਹ ਧਾਰਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਧਾਰਾ 57 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਧਾਰਾ 57 ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ-

(1) (1961) 63 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 473
(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1934 ਲਹ 599
(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1945 ਨਾਗਪੁਰ 237

(ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਕੋਡੀਸਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸਤੰਬਰ, 1870 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਉਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ-ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ ਜਾਂ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਮ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਕੋਡੀਸਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਜਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।"

ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 213(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬੰਗਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹਨ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਨਸ਼ਮਦਾਸ ਨਰਾਇਣਦਾਸ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬ ਬੀ ਬਾਈ, (1) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ

ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 213 ਅਤੇ 57(ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 57(ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਈ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 50 ਮੈਡ. 927.

ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ 4 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਆਪ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਤਾ -

ਉਰਮਿਲਾ ਰਾਣੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।